

prima instanță – S. Iorgov
instanța de apel – M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

dosarul nr. 3ra-482/16

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială “Auratus” Societate cu Răspundere Limitată, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale “Auratus” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la obligarea emiterii actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea Comercială “Auratus” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 iunie 2015,

c o n s t a t ă

La 04 martie 2015 Societatea Comercială “Auratus” Societate cu Răspundere Limitată (SC “Auratus” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la obligarea emiterii actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 01 octombrie 2008 Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a emis decizia nr. 677, prin care s-a dispus încasarea de la SC “Auratus” SRL în bugetul de stat impozite, taxe, penalități și amenzi în sumă totală de 8 792 397 lei.

Indică reclamantul că nefiind de acord cu decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, nr. 677 din 01 octombrie 2008, a contestat-o.

În rezultatul examinării contestației, a fost emisă decizia IFS mun. Chișinău nr. 158 din 15 decembrie 2008, prin care a fost modificată decizia IFS mun. Chișinău nr. 677 din 01 octombrie 2008 și micșorată suma impozitelor, taxelor, penalităților și amenzilor de la 8 792 397 lei la sumă totală de 7 822 328 lei.

Precizează reclamantul că la 28 ianuarie 2015 a adresat IFS mun. Chișinău o cerere prin care a solicitat stingerea obligațiilor fiscale stabilite prin decizia IFS mun. Chișinău nr. 677 din 01 octombrie 2008, din motivul expirării termenului de prescripție stabilit la art. 265 Cod Fiscal, cu eliberarea hotărârii corespunzătoare.

La 28 ianuarie 2015 IFS mun. Chișinău a respins cererea înaintată.

Cere reclamantul recunoașterea ca neîndeplinită în termenele prevăzute de art. 265 Cod Fiscal, executarea silită a obligației fiscale a SC "Auratus" SRL, stabilită prin decizia IFS mun. Chișinău nr. 677 din 01 octombrie 2008 și obligarea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău de a emite hotărârea cu privire la stingerea obligației fiscale, stabilită prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 677 din 01 octombrie 2008, prin expirarea termenului de prescripție.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 iunie 2015 cererea de chemare în judecată înaintată de SC "Auratus" SRL cu privire la recunoașterea ca neîndeplinită în termenele prevăzute de art. 265 Cod Fiscal, executarea silită a obligației fiscale a SC "Auratus" SRL, stabilită prin decizia IFS mun. Chișinău nr. 677 din 01 octombrie 2008 și obligarea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău de a emite hotărârea cu privire la stingerea obligației fiscale, prin expirarea termenului de prescripție, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat de către SC "Auratus" SRL și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 iunie 2015.

La 22 ianuarie 2016, SC "Auratus" SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii ca întemeiată.

În motivarea recursului SC "Auratus" SRL a invocat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia aplicată și a aplicat și interpretat în mod eronat legea.

Astfel, invocă ilegalitatea deciziei contestate și susține că instanța de apel a încălcat prevederile art. 241 alin. (5) din CPC pronunțând o hotărâre nemotivată cu aprecierea arbitrară a probelor.

Susține recurentul că prin decizia instanței de apel au fost încălcate principiile generale de drept or, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil.

Indică recurentul că stabilirea faptului dacă a fost sau nu îndeplinită în termenele prevăzute de art. 265 Cod Fiscal, executarea silită a obligației fiscale a SC "Auratus" SRL, stabilită prin decizia IFS mun. Chișinău nr. 677 din 01 octombrie 2008, este imposibil de stabilit fără a constata toate circumstanțele importante ce au relevanță la cauza dată.

La caz însă, indică recurentul că cererea de apel a fost examinată superficial, fără a fi examinată temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță în coraport cu norma de drept ce guvernează raportul juridic litigios, și fără aprecierea argumentelor invocate în cererea de apel.

La 28 martie 2016 SC "Auratus" SRL a declarat completare la cererea de recurs declarată împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii ca întemeiată.

În motivarea cererii înaintate a indicat că susține integral cererea de recurs declarată la 22 ianuarie 2016 invocând suplimentar că, la emiterea deciziei contestate instanța ierarhic inferioară nu a aplicat legea care urma a fi aplicată și a interpretat eronat legea.

Or, instanța de apel urma să țină cont de prevederile art. 178 Cod Fiscal, conform căruia data stingerii obligației fiscale prin prescripției este considerată prima zi după data în care a expirat termenul de prescripției.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC "Auratus" SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SC “Auratus” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC “Auratus” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul Societății Comerciale “Auratus” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat